

Szerkesztőségi iroda:

Főter. Szt.-Ferenciek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlertek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítanak

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egy év . . . . . 4 frt
Fél évre . . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetők még elfogadják: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Dauts G. L. és társaság és Horradl Brünlen: Stern M.

Nyitlerté papíra 10 kr

MÁGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztító öngyógyító szőlőtelep”, a „Csáktornyai lakótelep”, a „Muraközi lakótelep”, az „Alsó-Muraközi-Lakótelep” és „Öngyógyító-szőlőtelep” a Muraköz-kegyházi köznevelési „Önközpont” hivatalos közlönye.

A csáktornyai tanítóképző szőlőtelep.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur mult évi szeptember hóban kelt rendeletében, a csáktornyai tanítóképzővel kapcsolatosan, a phylloxera-ellenálló fajokból létesítendő szőlőiskola berendezését kimondotta

Ezen, vidékünk börttermelőire kiváló fontosságú intézkedés most már nemcsakára ténnyé válik

A szőlőiskola berendezésére, a képezde kertjéből e célból kihasított egy kataszt-alis holdnyi terület fog használatni. Ezen terület még a folyó évi ősz folyamán el lesz készítve.

A magas miniszteriumnak néhány nappal ezelőtt kiadott rendelete értelmében, a szőlőiskola két részre lesz osztva. Egyik fele amerikai- és hazai fajok törzsszőlőjének beállítására fog szolgálni; ebben egy méter távolságra levő sorokban, minden sorban egy méter közepes távolságra amerikai-, valamint a vidéken elte-jed néhány hazai szőlőfajból vesszők fognak elültetenni.

A hazai szőlőfajok törzsszőlője szénekénegezés által fog fenntartatni, hogy a tanítónövények a phylloxera elleni védekezés ezen módjában is gyakoroltassanak.

Az amerikai fajok törzsszőlőjének egyharmada az oltá-hoz szükséges oltóágak termelése céljából fog nemesítetni; a fennmaradó két harmadrész a gyökerezéséhez szükséges vesszők nyerésére fog használatni

A szőlőiskolai terület második fele három forgóra lesz felosztva. Az első forgó 1889-ben dugványokkal lesz beültetve, amelyek 1890-ben nemesítendőek; e nemesített vesszők 1891-ben eladásra kerülnek. A második forgó beültetése 1890-ben, a harmadik 1891-ben fog kezdődni és az első forgó módjára lesz folytatva; 1892-ben ismét az első forgóra kerülendő a sor. Ekként oda jut az intézet, hogy szőlőiskolája egyharmadáról minden évben eladhat a az ültetésre kész, sőt nemesített szőlővesszőket

Miklós Gyula orsz. barátsági kormánybiztos javaslata szerint, miután Csáktornyai phylloxera constálva nincs az amerikai szőlőtelepbe gyökeres vesszők be nem vihetők; a szőlőiskola Riparia Samagó-ból és a hazai szőlőfajokból lesz beültetve, minthogy a többi amerikai szőlőfajok sáma vesszőről nehezen gyökerezhetők.

A hazai fajok megválasztásánál az intézet igazgatója figyelembe fogja venni nemcsak a miniszteri utasítást hanem a vidékünkbeli szőlőgazdák által jónak ismert fajokat is. — A miniszterium a szőlőtelep berendezésére már 300 forint engedélyezett.

A miniszterium szőlőiskola berendezésével, a képezdei növendékek e részben való gyakorlati oktatásával és minden ezen ügygyel kapcsolatos munka végzésével Brauner Alajos a ménési vinczellérképezdeben tartott tanfolyamban résztvett oktanitót bizta meg

Felhívjuk szőlőgazdánk figyelmét a miniszter ur nagyfontosságú intézkedésére és vinczellérjeik által a szőlőtelep berendezése körüli munkálatok megfigyelésére.

CSÁKTORNOK.

A tél . . .

Elveszté az erdő, föld ruháját,
Elveszté a mező illatját,
Elémult a zengő kispacsirta,
El a tajak csevegő patakja.

Játszi szellők többé nem csökolják
A virágot gyűjtő gyermek arcát.
Rosz dolguk van a pásztorlúknak,
Andalító dalokat nem fájnak.

Parlag van ott hol virult az élet;
Pihenőre dől a nagy természet,
Alszik a föld, edes lehet álma;
Féjere van huzva a hó párna.

Zajos felszól zug-bug a fülébe,
Epen mintha bölesódaló füttyölne . . .
Pihen, Földünk, mindnyájunknak anyja
Es ebredj föl reggelre — tavaszra.

L - b S - n.

A szeretet.

Két végtelen fogalom van a mindenségben, két fogalom, melyeknek sem kezdetük, sem végük: Isten és Szeretet. E két fogalom, melyek az istenségnak legfőbb lényesebb bizonyítják be egy legfelsőbb hatalom létezését, korlátok köze szorítja az istenség egy szikrájával megadott ember minden kintatását, törekvéseit.

Valamint a déli bál, mely a lombos fák hús arnyában csörgőedő esernyelőt csak csalogatóul mutatja az elítélkedő vándoroknak, vátójában pedig soh' sem érhető el: szintegy a végtelenség is eltárasztja a képzelmet, mely határát hatástanul iparkodik emelni; egyenlő távol-ságban van az mindig, azaz sehol. Az allegorikus festőművészet farkába harapó kigyó alakjában ábrázolja és találja, mert a kör egyik tulajdonsága, hogy vége nincsen sehol. A tudomány megáll a végtelenség fogalmánál, mert elisméri tehetetlenségét e fogalom tárgyalásánál, boncolásánál; a mérész szárnyalvasó képzelem, a gyorsan röpönő gondolat nem érez képességet annak elképzelésére betárasztára.

Vátóban véges az emberi lét és véges az emberi fogalom minden tulajdonsága.

A tér végtelen fogalmában a Föld kisebb a homokszennél és számtalan ilyen kisebb nagyobb homo-tszem lebeg a világűrben. Fellelge ten éjéken láthatjuk az égbolton e világókat, — mert minden egyes csillag külön világ, ha mi

Földünket e névvel illetjük. Nincs módunkban mind e mai napig akármelyiknek balsejét ismerni; messze vannak azok, nagyítóink és messzelátóink pedig még mindig nem tölthetnek.

A föld ismerete képzési tudományunk alapját, a szó szoros értelmében földhöz ragadtak vagyunk. — Nézzünk tehát szőjjel a Földön, mit látunk?

Víz és talajt, még pedig 3-szor annyi vizet, mint talajt. E talajon ismét látunk kiemelkedéseket, mélyedéseket, árokat és viset; mind ezeket benepesíti a növény- és állatvilág.

Másfélszer millió ember nyúzóg e kis talajon, másfélszer millió ónsó lény, melyek mind egyike Isten képét viseli, bár annyira különbözőek egymástól.

Ez óriási számban talán nincs kettő, kik tökéletesen egyenlők volnának. Van valami mégis, mi ezeket oly szorosan összelűzi, mintha egyetlen lánczat képeznének.

Mi hát ez a valami? A kik lélekintannal foglalkoznak, az állítják, hogy az ellentétek vonzólag hatnak egymásra.

Minden ember különbözik egyéni természetének valamely vonásában a másiktól; e különbözőségeket, mint a mágnes ellenkező sarkai, vonzzák egymást. Mások viszont azt állítják, hogy némely emberek azért rokonszenveznek egymással, mert egyenlőben ugyanazon hajlamokat, szokásokat és életmódot fedezik fel. Melyik már most az igazi? — E kérdésre nem lehet határozottan felelni, mert mindkettőt a megdöntetlen tapasztalat bizonyítja; mindkettőt igaz lehet, tehát egyi; sem általános érvényű.

Pedig e kapocs meg van, mert van család, van társadalom és vannak egyletek. E kapocs a hálhatatlan létekezés van, a létekezés, mely szereti és gyűlöli, becsúlni és megvetni, tisztelni és utálni, örülni és szenvedni, vágyani és uralni, kódnai, sajnálni és kárörvendeni, kívánni és irigyni, kedni, remélni és aggodni, küzdeni és csüggedni, sikra szálni és félni, parancsolni és raboskodni, akarni és eltűnni tud.

Mindez indulatokat nem a szív szűli, ez csak a lélek parancsa, beteltyása alatt érez, dobog, faj és repdes.

Igen, a lélek azon nagyszerű kapocs, mely indulatai valamelyikével összekötésébe hozza az embereket. — Sőt a lélek maga az Isteneg mása, mert hálhatatlan és mert uralkodik az anyagon.

Epen ugy érkeinket kívül eső, mint amaz; egyiket sem tudjuk elképzelni. Nem bír a földi testek tulajdonságaival, nincs alakja, anyaga, teljesen időmentes. Az Isteneg egy nagy lélek, mely egy atomnál az úszólótest leheléi és a haladóktól visszavonja. Minket tehát isteni kapocs tűz össze.

Szerelhetek vagy gyűlölhettek valakit lelkem egész bevétel, e valaki tehát nem közönyös; rám nevez, mert foglalkozom vele.

Tisztelem tanítómát, ki lelkemben a tudás boldogító cseppjeit csepegtette; örökös hálával tartozom neki, mert feladatát jóakarattal oldotta meg a tudom, hogy gyermekes eszemmel sokszor próbára tettem türelmét.

Beesülök minden törekvést, mely a szép és jó magasztos fogalma mellett küzd; örömmel hallgatom elveit s látom jónak szilárdaságát; egy szóval ez egyen birja rokonszenvedem.

Megvetek ellenben minden ajas a gonoszlelkű embert, ki életének nemes hivatását önkényi, tudatosan mellőzve, a rossz és bűnös pályának adott előnyt, az ilyen embertől őrizkedem, kerülöm őt.

Sajnálkozom és részvételt vagyok lelebará-

tom szerencsétlensége iránt; megkísérlem vizsgálást; kíméletesen felajánlom segélyemet és minden módon szándékozom ott kirágnia a kétségbeesés sötét örvényéből.

Kívánok valamit; reményem, hogy elnyerem, de! aggódok, hogy váratlan akadályok lehetetlenné teszik reményem teljesülését; a hü barát velem remél és aggódik.

Egy nemzet idegen nép uralma alatt szenved; az iga elviselhetetlené válik; fegyvert ragad férfi, agy és gyermek, lelke egész erejéből a szent szabadság édes reményével küzd; de a szent ügy megbukott, a hősi nép még kevésbé új győzelme után s az egész nemzet megalázva, elcsüggedve ül sít. sít.

E kaposcs azonban távoiról sem oly teljes, hogy az egy embert az egész emberiséggel összekönsön, néha csak igen viszonylagos.

Igen szép szólam, jel: On barátja barátomnak, tehát nekem is az.

Vagy két jó barát között: ő ellenséged, tehát az enyém is.

Vannak viszont oly szavak, melyek számos emberben ugyanazon indulatot kelтик fel, mert ez egyelőn azon kaposcs, mely egyesíti őket. Így a főványéknál a pénz a varazsszó, a raboskodónál a szabadság, a kéjhajhászoknál az élvezet. — A lelki indulatok közt gadhatatlanul legesebb, legemesebb a szerelem.

Fogalma tág, mert ide sorozhatjuk a felebaráti, baráti, testvéri, gyermeki, szülői szereleket, s a szerelmet is.

A felebaráti szeretetet minden vallás parancsolja, minden felekezet vallja: de gyakorlatilag igen kevesen érzik. — Bizonyos felülemelkedettség az anyagon, mely csak önművelés által szereshető, önzetlenség, szívójság azon tulajdonok, melyek birtokában várható csak az emberi szeretet. Azért is oly ritka, mert önző minden ember. Hogy is lehetne elképzelni, hogy az arisztokráta, ki még saját körében is fnyás és válogató, leereszkedik egy napzámóshoz! — Pedig el fog jóni a kor, mely nem fogja ismerni a rangot, de egyenjogúvá tesz minden halandót, legyen arczsine akár lekte, akár fehér, szülötlet legyen hársnyban avagy darócban.

Győzni kell azon elvnek: „Szeresd felebarátodat, mint teneamagadat!” — mert az emberi Megváltója életét áldozta fel érte, s az elv hangzatosán elbukhatik, de maga az eszme áldozatának szent vérvél pecsételve tüleli őt a diadalra jut. Majd ha minden nemzet a műveltség egy tokan álland, akkor lesz győzelme az eszmének. A szellem elensége az anyagnak; a szellemi tekintély és rang mint korhadó fak tognak ledolni, hogy helyet adjanak az egyenlőség csemetéinek. (Vége köv.)

Lengyel Tivadar.

B-Füred. 1888. nov. 27.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Országzerte elterjedt a hire néhai Rökk Szilárd budapesti bizottsági tag hagyományai összegének, mi közel egy millióra rug. A sok és nagy hagyaték közt a boldogult a balatonfüredii szeretetházról és annak árráról sem feledkezett meg, a mennyiben a szeretetház részére 25 érb. 1000 frtos záloglevelet tartalmazó csomagot hagyott azon czélból, hogy ez összeg egy, a nevről szóló alapot képezzen és az összeg után járó 5% os kamat az árvek neveltetési és tartási költségeinek egy részét fedezze. A csomagot Jókai Mór intézeti elnök és Nagy Áron igazgató át is vették Budapesten Rökk Páltól, a boldogult öccsétől. Képzeltető minő megépe téis volt rájuk nézve a nagy összeg látása, mikor ók csak pár száz, esetleg pár ezer frtra számítottak.

Ime egy férfi, kinek neve életében csendes vala és halála után nevéz ezer és ezer ajak emlegeti, magasztalja. Életében, fiatal korától egész 80 éves korig csendes életű férfiú volt; meghuzta magát egy egyszerű, ugyszólván szegényes lakásban és ott gyűjtögette a sok kincset — nemhogy idővel egy csomóban penészedjék, vagy kapzsi rokonságnak legyen prédája, (öccse és ro-

konai lemondtak ez örökségről), hanem, hogy egy nemes czélra, a magyar cultura emelésére fordítsa. Vajha több ilyen gondolkozású férfiú teremne hazánkban, ugy cultur v szonyaink és humanus intézményeink magasabb fokón állanának; hiszen mennyi a vagyontalan, árva és csavargó gyermek, kiknek nagy része: semmi nevelésben nem részesül s így felnöve mi utegy burián lep k el az országot. Ilyenekből lesz aztán a sok munkakeülő és gonosztevő, mert dolgozni nem szoktatta őket senki, csak mások áldozatain élőknek, s ha a kolduskenyér nem elégíti ki őket — lopásra, sőt a legnagyobb gonosztetre vete-mednek.

Bizonyára ezek megmentésére gondolt Rökk Szilárd is, mikor a szereletháznak 25,000 frtot szánt.

E nemes tettéért köszönetünket nem fejezhetjük ki, hisz ő nem él már; elköltözött közülünk a nélkül, hogy halálának nyilváníthatjuk volna — sőt, hogy semmi féle hállával ne haborgassák, még életében tudatta öccsével, hogy a csomagok halála után bontandók fel.

Felédhetlen jötevéje marad ő intézetünknek; emléké! áldani fogja mind-nki és nagy nevéz hatván árva foglajka estimájába. — Béke lengjen e nagy férfiú poráin!

A b-füredii szeretetházhoz Kis Vilmos baranya-baáni és Pál Albert székelj-udvarhelyi tanitók nevezettek ki családitanítókul.

Maradtam a Tekintetes Szerkesztő urnak tisztelettel

egy család-tanító.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Svastits Benő főispán úr ő méltósága m. hó 29-én Csáktornyára érkezett, onnét ugyanaznap délután Perlakra utazott. Ő méltósága mind Csáktornyán, mind Perlakon a szolgabírói hivatalok megvizsgálása czéljából időzött.

— Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő úr m. hó 26-án folytatólag megkintette a podbrzezi és orehoviczai zugskókat, 27-én a mihalyveczi és máczinezi kath. iskolákat. Észleleteiről és intézkedéseiről a közigazgatási bizottság legközelebbi ülésén teend jelentést.

— Eljegyzes. Pataky Kálmán alsó-lendvai polg. isk. tantó eljegyezte Molnár Irmat, özv. Molnár Jánosné leányát Bagladon. Allandó boldogságot kívánunk a frigyhez!

— Gyászhir. Dirnböck Ferencz alsó-lendvai plebános, ki nagy érdemeket szerzett az alsó-lendvai kath. egyházközség rendezése körül nov. 24-én, a restaurált templom felszentelésének előestéjén szívészűdés következtében hirtelen elhunyt. Nyugodjék békevel!

— Benedikt Armin, helybeli Benedikt E. és fia czég társa. Zágrábba költözvén át, e hó 28-án este a helybeli kezeskedelmi kaszinó helyiségében barátjai körében bucsuestélyt tartott, mely alkalommal a távozó több szívés felköszöntőben részesült. A mulatság mindinkább kedélyesebbé vált, amit *Pletár* urnak, a Generallibiztosító társulat főbiztosjának trétás mulattató előadásai nagyban elősegítettek. Már jóval éjjel után volt, midőn a társaság az tinnepeltnek válaatához jó szerencsét kívánva, szétozott. Mi is szívesen ki-

vánunk e helyen a közszeretetek örvendő fiatal kereskedőnek szívesen Istent hozzádot és szerencsét új lakhelyre!

— Bottornyaról vesszük a hirt, hogy ott a múlt héten az állami adóféjében lefogalt zálogtárgyak elárverezésénél befolyt pénzből Pozavecz Ivánné 60—70 frtra menő összeget a bírótányérjából kimarkolt és futni kezdett vele, de a jegyző és bírő által abban megakadályoztatott. E közben mintegy 200-ra menő néptömeg a jegyzőt, bírót és a 2 kiküldött állami végrehajtót szidalmazni kezdte, azonban a szorongatott előjáróság lovasfutárt küldött Mura-Szilvágra, ahol esetleg a csendőrség portyázott, akik gyorsan megérkezvén Bottornyára, a népet szétozólásra felszólították. A nép a felszólításra szétozott. Amaz asszony, aki a pénzt a bírótányérjából kimarkolta, a csendőroknak előadta, hogy azért tette azt, mivel el volt keseredve a sok fizetés miatt. — Ugyancsak az adóvégrehajtás miatt a nép a jegyző ablakait is bedobálta. Mindezen okoknál fogva a hatóság által kirendelt meg erősített csendőrség őr vigyázott Bottornyán a személy- és vagyonbiztonságra s sikerült az a tót minden további baj nélkül behajtani Bottornyán a rend ismét helyreállott.

— Apró lopások. Óraégen Hadelon Lukáts kárára m. hó 23-án éjjel 1 drb. ludat, Hadelon György kárára meg ugyanakkor 2 drb. ludat ismeretlen tettes elloptott. A csendőrség a ludakat Csáktornyán egy kereskedőnél feltalálta, de a tettest, aki a ludakat elcsente, nem találták fel. — Vizi-Sz Györgyön Tislér József plebános méheséből két kas méhet loptak el. A tettes még nem került meg.

— Bucsuszó. Csáktornyáról Zágrábba tevént át állandó lakóamat, miután személyesen nem bucsuzhattam el minden barátomtól és ismerősömtől, fogadják kérem e helyen bucsuzmat és kérem tartsanak meg tovább is jóakaratu emlékekben.

Benedikt Herman

— Jókai Mór nek. „A lélekidomár, című regényéből, mely Révai testvérek kiadásában, mint a negyevü író újabb regényeinek gyűjteményében ez idő szerint megjelenik, a kiadóhivatal legu óbb az 5—7 füzeteket küldötte be nekünk. A kiadásnak egyik legfőbb eönye, hogy füzetekben jelenvén meg, az a legszegényebb ember is megszerezheti 20 krjával — az olvasásra nézve annyiban hátrányos, hogy a folytatást alig bírja várni. De ennek is meg van a maga haszna. Elolvassuk először füzetekben aztán, ha egészen meg lesz, — újra eleitől végig és így kétszer volt részünk a gyönyörben, mit csak egy Jókai regény olvasása nyújthat. — Előfizetni szándékozók forduljanak egyenesen Révai testvérekhez (Budapest, IV. Váci-utca 1.)

— Furcsa hirdetések. Kik a lapok hirdetéseit figyelemmel olvassák, azokon az önkénytelen konikum kimeríthetlen tárházát fogják lenni, mert a kiadóhivatalok, nem sokat törődnek azokkal, és nem vesznek maguknak annyi fáradságot, hogy kijavítsák felebarátaik hibáit. Ime néhány példa: Fölszólítom ezennel Szabó Károlyt, hogy tudassa velem tartózkodási helyét, hogy a boldogult anyjávali osztozás miatt értekezhessem vele. — Kifütnő vizsla a katonasághoz való besorozás miatt eladó — Kilencz főből álló családapa könyörödományoké! eszedek — Öt forint jutalmat annak, ki a m. hó 20-án elveszett kutyám tartózkodási helyét megmondja, ugy, hogy

nekohj krajih Europe več vezda strašna zima zavladala. Iz Odesse javljaju, da se je v Tanrogu preko 20 brodov v morje zamrzlo. Na drugih i raznih mestih Črnoga morja zamrzlo se je preko 30 brodov. Potok Dieper takaj se je čisto zamrznil i debelu koe obkalel. Isto tak tujim iz Carigrada dohadaju glasi, da je i tam jako stroga zima zavladala. Možemo se i mi pripraviti na takovo zimu naskoro!

Znameniti mrtvec.

Nea ihstivna smrt opet nam je pokosila jednoga zaslužnoga domoročca. Bánffy Béla grof, narodni zastupnik i podpredsednik orsačkoga upravnika vumri je 19-ga novembra v Edeľju na svojem imanju. Grof Bánffy rodil se je v Kolosváru 1831. leta i celo svoje življenje aldoval na delatnost i poslovanje oko domoljubnih stvari. Bil je i veliki župan Krasznava: megijje a 1848. leta takajše je osobitu marljivost pokazal v poslovih orsačkih. Lehka mu zemljica!

Lepa ostavčina.

Ludovika Szentandrásy ostavila je v Egerjéšu po svojoj, nezdavnja pripetivšoj se smrti lepu ostavčinu za plemniti svrhe. Na temelju testamenta iznaša ova ostavčina punih 85 jezer forintov, a v smislu ovoga testamenta delnici su te herbje dobrotvorni zavodi, cirkve, škol-, siromaki i dovice, prez roditeljev deca itd. Gospa Szentandrásy bormese zasluuje, da blagoslavljamu njezinu plemenitu dušu a i to, da si vnuogi bogataš od nje peldu vzeme!

Smešni samoubojica.

Zdvojeni ljudi izkazali su se već na svakojački način, kak se je moći hitro vmoiriti, ali toga još ipak niti jedan nije prenašel, kak se je moći vmoiriti a ipak živ i zdrav ostati, zvan jednoga tapetora imenom Szöllösy Lúcka. Nesrećniku ovomu dozvoljilo je življenje med ljudmi i on se odlučio na strahoviti čin samoubojstva, hoteći življenje svoje v zdvojenosti velikoj na jeden hip vgasnuti. Vzeme anda nož ter ga začme v podplat rivati v ufanju, da se bude težkoga življenja rešil. Samo smo željoi znati, kak dugo i kak daleko je nož v podplat porinul?

Čudnovita navada.

Pri nas med naobra enim ljudmi je ta navada, da v razgovoru stojeće dve osobe ponajaju se jedna prema drugoj s najvećim štovanjem i poćitanjem. Drugač je to pri Mongolih više klase. Ovi spominjajuć se, navadno svaki sebe, koliko samo more, ponizuje. Za peldu naj služil sledeći razgovor: Pit. Kak se ćutiju velemoćni prijatelj, slavni i predličeni gospon Csang? Olg. Kukakvno moje telo predlećo se još ćuti. Pit. Gde se vezda nahadja sijnja njihova palača? Olg. Podrapna moja koliba nahadja se za vezdu v Luicsau. Pit. Čujem, da se je njihova b. žanstvena i veličanstvena familija s jednim kotrigom pomnoa? Olg. Nije, još i vezda sastoji iz pet nevoljnih izrodov. Pit. A kak se ćuti prelepa i preljubijena draga njihova supruqa? Olg. Hvala na pitanju, grća ta stara ćopnica dobromu se zdravju raduje! Ako je to istina, kak jeden dopisnik ovo pripoveda, onda bormese mongolska gospoda imaju ćudnovite navade v družtenom življenju, zbok kojih njim bormese nismo ne navidni!

"The Gresham."

Pri "The Gresham" zvanom londonskom družtvu (v Čakovcu je upravništvo pri Graueru kćacunar), je moći život osigurati. Tejest piati, gdo si heće život osigurati, po letu veku ih mejšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu heće da dobi, pak

ako bi vumri, herbom imenuto družtvo izplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren. Ij ako d živi n. pr. 15—20 let, njemu daju istu svotu v ruke. Tak je moći život ženah i decah osigurati. Ovo družtvo ima svoje glavno upravništvo v Budapešti. The Gresham zvano družtvo imalo je lani, 30-ga junija 97 milionov 872 jezer 246 frankov kapitala. Za osiguranje je zimalo 18,678,383 frk. Izplatio je od 48-mo leto za one, koji su si život osigurali 191,108,220 frk. a lani za osigurenje uzimalo se: 58,638,225 frk. Sve skupa od 48-mo leto osiguranje je bilo pri tem družtvu do 1519 milionov, 786 jezer i 529 frankov.

Družina i gazda.

A cseléd és a gazda.

Razgovori.

Beszélgetések.

(Za horvate i magjare.)
(Horvátok és magyarok számára.)

Gazda. Štefo, stani se gori.
Gazda. Pista, kelj fel.
Štefo. Još je pre rano.
Pista. Még kora van.
Gazda. Pre rano nije, im je vra ćetiri vu.
Gazda. Korán nincs, hisz már négy óra.
Štefo. Prosim sem se vre stanul.
Pista. Kérem már felkeltem.
Gazda. Idi, daj kravam jesti.
Gazda. Menj, adj a teheneknek enni.
Štefo. Nesu lačne, celu nož su jele.
Pista. Nem éhesek, egész éjjel ettek.
Gazda. Kaj su imele pred sobom?
Gazda. Mi volt előttük?
Štefo. Kuruzinje pak slamu.
Pista. Kukoriczaszár meg szalma.
Gazda. Iz Kuruzinja pak slame nisu se mogle dobro najesti.
Gazda. Kukoriczaszárból meg szalmából nem lakhattak jól.
Štefo. Kaj pik bi njim dal?
Pista. Mit adjak hát nekik?
Gazda. Daj jim senó.
Gazda. Adj nekik szénát.
Štefo. To budu rade jele.
Pista. Azt szivesen fogják enni.
Gazda. Od sena budu barem već mleka imele.
Gazda. A szénától legalább több tejük lesz.

Gazda. Mara, si vre podojila?
Gazda. Mari, már megfőtél?
Mara. Prosim taki budem gotova.
Mari. Kérem, azonnal készen leszek.
Gazda. Jeli su vnoqi mleka dale?
Gazda. Vajjon sok tejet adtak?
Mara. Pulu dežicu.
Mari. Tele a fejőkét.
Gazda. Jeli su stumbleki ćisti?
Gazda. Vajjon a kőcsőgök tiszták?
Mara. Vćera sem je oprala.
Mari. Tegnap mostam meg őket.
Gazda. Moraš stumleke ćisto držati, da ti se mleko ne okisne.
Gazda. A kőcsőgöket tisztán kell tartani, hogy a tej meg ne saanyagdjék.
Mara. Prosim ponizno, ja na to pazim.
Mari. Kérem alázattal, én arra vigyázok.
Gazda. Gda ste zadnjiput sira delali?
Gazda. Mikor csináltaok utolján turót?
Mara. Predevćarom.
Mari. Tegnapelött.
Gazda. Daj jednoga sira pastiru vu torbu.
Gazda. Adj egy turót a pásztornak a tarisznyájába.

Gazda. Dečko, hajd tiraj vun na pašu.
Gazda. Fiú, rajta hajts ki a legelőre!

Dečko. Idem si po bića, pak po torbu.
Fiú. Megyek az ostromért, meg a tarisznyáért.

Gazda. Samo friško!

Gazda. Csak frissen!

Dečko. Prosil bi i malo kruha k siru.

Fiú. Kérnék egy kis kenyeret is a túróhoz.

Gazda. Prosi gospu, oni ti daju.

Gazda. Kérd az asszonytól, az ad.

Dečko. Gospa još spiju.

Fiú. Az asszonytól még alszik.

Gazda. Hurmak, kak bi spali, oni vre šivaju.

Gazda. Bolond! hogy aludnék, ő már varr.

Dečko. Prosim, mislił sem, da su se još ne stali.

Fiú. Kérem, gondoltam, hogy még nem kelt fel.

Gazda. Pazi, da ti marha vu ljudsko neodide!

Gazda. Vigyázz, hogy a marha az idegénébe ne menjen!

Dečko. Pazil budem!

Fiú. Vigyázni fogok!

Gazda. Idi s Bogom!

Gazda. Eredj Isten hírével!

NEKAJ ZA KRATEK ČAS

Kada ostavi cigan svoju ženu?
Oženil se je cigan. Pri oltaru su pitanavna pitanja od novoga para, med ovimi od cigana i to:
„Nigdar nebuće ostavil troju ženu?“
Nigdar, odgovori — cigan — samo onda gđa bum igrat išel.

Gia je cigan žalosten?
1857-mo leto se pripetilo. — Crkale su mladine, zato je dobro išlo ciganom.
Jeden stari cigan je iz susedno selo, gde je ne zdavnja ogenj bil — išel i dojde k jednomu gosponu.

Kaj je novoga pri vas cigan?
Prosim ponizno nikaj dobroga.
Morti je pak ogenj bil pri vas? pita gospon.
Ali, jošće huješ! odgovori cigan.
Kaj pak?
Vre ne crkaju guske! odgovori žalostno cigan.

LOTTERIJA.

Bpešt 19 novembra 1888.

61. 37. 59. 54 69.

CENA ŽITKA

Kuruza 4.90 Pšenica 7.15 Hrz 5. — Jećmen 5.— 6. Zob 5. Grah beli 8.70 žuti 9.50.

Oigovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF

Ház eladás.
A magyar utcaza 202. szám alatt volt Novák Imre-féle, patak melletti ház igen előnyös feltételek mellett eladó. Bővebb felvilágosítás ugyanott.
801. 1—3.

kát már 10 óra után semmikép sem tezik vilagossá, ha csak nem sötétebb? Nem lévén város atyja, okát sem tudom ez általános elsötétledének; de a sötétségnek nem lévén barátja, többek nevében azon tisztelletes kérelemmel járulok a tek. Városbíró Urhoz: méltóztassék bírói hatalmánál fogva azon aluszékony lámpáknak megparancsolni, hogy 11—12 óra előtt ne merjék hunyni szemeiket vagy legalább is félszemmel pislogva kísérék haza azon szerencsétleneket, kiket végzetük ilyenkor az utcán végig menni kényszerít.

Egy ázózó polgár.
Főispáni latogatás. Svasits Benő főispán ur 6 Méltósága m. hó 29. és 30-án Letenyén időzött, mely alkalommal a letenyei járási szolgabírói hivatalt vizsgálta meg. Együttal megtekintette a kir. járásbírói helyiségeit, ahol a nemrég felállított telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségeiről a berendezés és észlelvén elhelyezést illetőleg elismerőleg nyilatkozott.

Letenyéről írják, hogy Plihal Ferencz nagy kanizsai kir. közjegyző, mintán a letenyei kir. járásbírói telekkönyvi hatósággal lett felruházva, a hagyatéki tárgyalásokat Letenyén eszközli. Az első tárgyalást e hó 1-én már megtartotta. Ezután minden hó első és harmadik szombatján fog Letenyén megjelenni s ha esetleg egyik vagy másik szombatra ünnep esnék, min-

dig a következő szombaton fogja tárgyalásait megtartani. Letenyén szombati nap hétfőjéig tartatik, mely a legutóbbi alkalommal — amint írják — nagyon népes volt.

A vasuti menetrendben e hó el sejtétől némi változás történt. Ugyanis: Csáktornyaiól Kanizsára indul 11 óra 55 perczkor délben, 10 óra 21 p. este, 5 óra 5 p. reggel gyorsv. — Pragerhof felé indul: 6 óra 30 p. reggel, 4 óra 13 p. délután, 1 óra 14 p. reggel gyorsv.

Vend fordításban megjelent az egri kis káté. Fordította: Luttar Miklós gancsai áll. iskolai tanító. A káté észlelvén van összeállítva; egyik oldalán a magyar a másikon a vend rész van. A fordító nagy szolgálatot tett kátéjával a vend vidéken a magyar nyelv ügyének is, mert a könyv — tekintve a kétféle szöveget — fordítási gyakorlatul is szolgálhat. A munka elterjedését nagyban elő fogja segíteni annak olcsósága. Ára 6 kr. Kapható Mura Szombatban, Grünbaum Márk nyomdájában.

Mikszáth Kálmán összes művei füzetekben. Mikszáth Kálmán nevét, akárcsak Jókaiét, széles e hazában mindenki ismeri, mindenki tud a hogy a humorának nem akadt még nálunk hivatalosabb tolmácsolója, mint e gyorsan hírnévre emelkedett író, kit mindenütt szívesen, lelkesedéssel fogadtak be, még ott is, hol a legszigorúbb kritika szokott törvényszéket ülni. Előttünk egy

remek kiállítású füzet f-kszik, a legfőképp az velin papíron nyomva kitűnő illusztrációkkal díszítve és az egésznek ára csak 35 kr. Amit Mikszáth addig el megirt, az a gyönyörű b selykéi, regényei, rajjai, miket néhány sorban csak ő tud megírni, karczolatai, melyeknek tárgyai az életből vannak elleve, mindezek most egyforma kiállításban, sűrű egymásutánban. 35 kros füzetekben fogynak megjelenni. Nemes és szép olvasmányok egész tárháza gyűlik össze a füzetekből, egész könyvtára a humor és derült kedély nyilvánulásának sorakozik egymás mellé néhány hónap alatt befejezett kötetek gyűlnek sorra és alig számbavehető áldozatok árán Mikszáth Kálmán művei a nemzet közkinccsév lesznek. Magát a vállalatot méltányolva, Réva testvérekről is csak dicsérelőleg emlékeztetünk meg, hiszen ők azok, kik a legújabb időkben ép a könyvek olcsósítását által több hivat és tisztelőt szerettek a magyar irodalomnak, mint a mennyi ezelőtt évtizedek alatt támadt. Mikszáth műveinek füzetek kiadása állításunk mellett bizonyít. Előfizetés iránt legelőszérűbb egyenesen Révai testvérekhez fordulni (VI. Váci utca 1.). Első lebet fizetni 10 füzetre 3 ft 50 krral, 20 füzetre 7 ftal.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITA I. JÓZSEF

TECAJ V.

VU ČAKOVCU 9. DECEMBRA 1888.

BRŮJ 50.

Urednicka pisarna:
 Glavni pisar, bratrska hiža, lévo na kodignaciji. — 8 urednikom moži je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke što se zadražja novih, naj se pošiljaju na ime Margital Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:
 Knjižara Pischel Filipova kam se predplata i obznanje pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplata eoa je:
 Na celo leto . . . . . 4 ft
 Na pol leta . . . . . 2 ft
 Na četvrt leta . . . . . 1 ft

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznanje se poleg pojedine i fal računaju.

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povuđljivi list za puk.
 Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Škizni glasnik: „Medjimurskoga podpomaganja“, „Zemljopisnoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, „Doljno-Medjimurske sparkasse“ i „Podpomaganja društva“, „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“

Ognjogasna naredba.

Poglavje 5.

Vu ovom poglavju govori se od ovršivanja potrebnih stvari prigodom ognja ili potlam njega.

Pri svakom ognju je glava dotični zapovednik ognjogasnoga društva, koj je za sve delo odgovoren. Gde se pri ognju vi e ognjogasnih društvah skup zide, tam ovršuje zapovedajuću moć zapovednik domađega ognjobravnstva, drugo on, koj predi k ognju dojde. Niše nesme zapreke stavljati ognjobravnstvenomu zapovedniku okolo gašenja ognja.

Potlam svakoga ognja ima občinsko poglavarstvo ili redarstveni činovnik (ako je polek bil) izragu povesti, kak se je oženj pripetiti? nije li što hotomece vužgal ili se delnikom ove nesreće veniti? jeli su ognjogasna sredstva (mestrije) svojoj dužnosti odgovorila? Sve sumn e ili dokazani pregreski imaju se dotičnoj oblasti prijaviti na temelju posebnoga zpisnika s potrebnimi poipisi svedokov. Zapisnik taj ima se sastaviti vu formi i smislu naredbe od 1870 leta augusta 24 ga br. 3339. B. M.

Vu smislu naredbe od 1882. augusta 14 ga br. 32 706 i septembra 17. br. 49.925 more se obuženomu i sv doča „nedučnosti“ izdati.

Poglavje 6.

Šesto poglavje ognjogasne naredbe za

držaje vu sebi postupne kaštigovanja pojedinih prestupkov.

Kaštige određuje za ognjobravnstvene prestupke sudbena oblast, koja je na to od ministarstva određena vu smislu naredbe od 17. augusta 1880. br. 38.547.

Predstupki proti nspomenim višjim naredbama gledć na ognjobravnstvene uredbe kaštiguje se peneznom globom od 2 ft. do 50 for. a ovi penezzi (globe) obraćaju se ili na potrebuće ognjogasnoga društva, ili na zaklade (fundacije) za pripomaganje ognjogasov, ili za druge obće hasnovite svrhe.

Poglavje 7.

Tu se govori o proglašanju spomenute naredbe. Svaka najne zakonska oblast ima ovu naredbu vu obdržanoj sednici protestanti stanoviti program sastaviti ter ga na obće znanje dati. O tom dužna je svaka zak. oblast do 14 decembra 1888. leta prijavu poslati na ministarstvo nutrnjih poslov. Razvoj i napredek ognjobravnstva dužni su zastupniki zakonskih oblastih (sudci, podžupan) unaprediti i vu evidenciji držati.

(Drugi ut dalje.)

ZABAVA

Jožef i Ferdinand.
 Pučka pripovetka

Vu toj velikoj stiski i žalosti zmisli se Jožef na ljukvu, koju je ribi na glavi spak-

nul i v peneznu mošnju spravil. Vzeme ju na dlan i puhe na nju i vu taj hip doplava ona velika riba, koju su oslobodili od zla i nje zapita: Kaj vam fali? Nikaj drugo samo kreni barku nazad na našu stran. I barka je odmah na njenu stran išla. Sad si je ona misliła, kaj tak bude? I vi nekaj znate; fietno hiti vu vodu jednoga cipela, barka opet na njenu stran ide. Jožef puhe na ljukvu ribinu. Barka na njegvu stran ide. Ona opet hiti drugog cipela, barka na njenu stran ide. Jožef puhe na ljukvu, barka nazad na njegvu je krenula.

Sad je vidla, da se nemože obraniti, niti preobdati, počela je ovak govoriti: „Ferdinand! Ferdinand! kaj ti misliš z menom većiti? On veli: Nikaj drugo, ti budeš moja žena, to sem si ja željel prav po tebe iti. Veli nadalje princeza: „To bi ti bil z drugim redom mene dobiti a ne tak samo vkrasti. Koliko si ti mojim roditeljnom zvald žalost i težkoća. Kaj budu oni sad si misliš?“

Med tim spomenkom došla je i noć, ladju zastavili i išli su spat. Dojde pol noći, tuče vura dvanajst vur, doleti ptica na oblok pak veli: Ferdinand! Ferdinand! ti si pełaš princezu iz Piemontezke zemlje otcu i matri tvoj na veliko veselje, a sebi na veliku nesreću. Kad budeš ti blizo došel, troj otec i mati budeju tebe s velikum paradom dočekali, tebi bude pripravljeni vu zlatu opravljeni konj, na kojem budeš ti jahal i zlati

kočija bude. Ali kak se ti popneš na konja mahom budeš mrtve. Gdo bi tomu konju glavu od ekel, tebi nikaj nebi bilo a koj bi to čul i tebi povedal, on se ima do kolena v kamen pretvoriti.

Celo ono jutro i celi dan je bil Jožef žalosten. Pita njega Ferdinand: Kaj je tebi Jožef? On je samo rekel, da ga glava boli.

Dojde večer. Vudri vura opet 12 vur. Doleti ptica opet na oblok i veli: Ferdinand, Ferdinand ti vidiš princez iz Remontozke zemlje otcu i majki na veselje, sibi na veliku škodu, ar gda budeš ti za stolom i dojde red na te tuša piti, tebi bude v času smešani čemer, ako spiješ odmah budeš mrtve; koj bi to času potri, tebi nikaj nebi bilo, a koj bi to čul i tebi povedal, do polovice se ima v kamen obrnuti.

Vezda je bil Jožef još bolje žalosten za brata svojega.

Putujoje dalje, dostigla je tretja noč na morju. Vudri 12 vur, doleti ptica na oblok i veli: Ferdinand Ferdinand, ti vodiš princezu iz Piemontezke zemlje a sebi na veliku pogibelj, ar kača budeš ti žnjom domaj, dovoljka se bude črez oblok debela kača, koja bude tebe potira. Koj bi tu kaču presekel, tebi nikaj nebi bilo a koj bi to čul i tebi povedal, on se mora ves v kamen pretvoriti. Vezda si je Jožef mislil, kak budem ja njega oslobodil? Tak budem gledal, kak budem osvigli pokraj njega.

V jutro rano su zgedali kopno. Kak su na bregu stoječi opazili ladju da ide, odmah su štukom puknuli na znamenje. Otec i mati z velikem veseljem su njega čekali. Kad su ladju k bregu pritisnuli, taki je bil Ferdinandu pripravljen ves v zlato opravljeni konj a njoj pak kučija, sad je banda zaigrala a štuki zagmali, hotel je Ferdinand na konja popeti se a Jožef na jedankrat sabljum oiseče konju glavu. Konj se zruši a Ferdinanda nikaj neje hlo.

Nato se Ferdinand serdito ogleda na Jožefa i veli mu: Brate zakaj si mi toga špota napravil? i stem je odisel na kučiju i odpelal se je k domu, prez da bi se bil kaj veliko srđil. Domaj bilo je anda veliko gošćenje, ar je grof pozval mnogo gospode. Bil je obed a posle toga su i tuša pili. Dojde red na Ferdinanda a Jožef se pak nikam neje dal. On je naminom pazi, gda bude Ferdinand tuša pil. Sada zidgne kupicu Ferdinand, da bude pil a Jožef z nožom vudri po kupici tak, da se je mahom širom vsa rezetela. Vezda veli Ferdinand Jožefu: Brate navek sem te štimal i rad imal, zakaj mi sada takve neprilike delaš? Konja si mi skončal a sad mi još vekšega špota napravil pred ovulikom gospodom, česa si sad vreden, več si mi ne brat. Na to su počela gospoda Ferdinanda težiti, da se naj vmiri. Jožef je odisel vun i pital je mamcu. Mamica gde bude Ferdinand spal? Mati mu pokake sobu a on se večer kad je mislil, da bude Ferdinand išel spal, v sobu doškual sabljum i legel si je pod postelju i čekal, dok je pospal.

Kad je mislil, da on vre dobro spi, zvlekel se je van s pod postelju i k obloku je stal. Kad je bilo 12 vur bilo, odpri se je oblok i ogroma kača podela je glavu, da hu nutri išta a Jožef sabljum vudril i oisekel joj glavu. Glava kačina opadne v sobu i zruši. Nato se Ferdinand zbudil i vidi Jožefa sabljum stati pri obloku, pita ga, kaj dela? Jožef mači, odide van iz hiže. Vezda se Jožef veselil, da si je brata oslobodil od smrti i on je ostal živ, da je ne nikomu ni ta povedal od toga.

Ali kaj je vu jutro bilo? Ferdinand je njega obtužil pred gospodom stranskum, koja

su na gostovanju bila i pitauč nje, kaj je takov vreden, koj je meni hotel snočka s sabljum glavu oiseči? Jožef brat moj zakaj se ti nane srđiš i zakaj bi me rad skončal?

Odgovori Jožef zagušnjemim glasom. Ferdinand! Ferdinand vezda mi je sve jedno ako ti budem povedal, zakaj sem one tri stvari tak činil, moram ja vumreti. Ako ti nebudem povedal, pak zato moram vumreti, kajti ste me odsudili na smrt. Zato prosim vse skupo, da posluhnete moje reči.

(Dalje sledi)

Sz J. D.

Čislo.

Grofa N. inala je dve vrlo dobre i pobežno odhrajene kćerke. Zvuu toga, kaj su imele vsa kreposti koje devojku za uzor cine, kinčila ih je ljepota i vitkost tela; jer gda bi nje zgedal, neznam, jeli bi mogel re i, koja je ljepša, a koja rumenša.

Jednoga dneva dole se poziv od svojega suseda baruna N., da bi se dostojale potruditi k njemu na gostovanje. Radostno su prijelo ov poziv.

Devojke su se raduvala tomu dnevju; ar budu videle tam svoju padšicu, koju već zdavnja videle nisu. Zeljeni dan je došel. Kočija je već stala pred hižom. Prvlje nega bi išle iz doma, počela im je mati ovak govoriti: Daga decal Nasa je navadi, da prvlje neg si kaj napro vzmemo, da se pomolimo svemogućemu stvoritelju. Dajte da se i denes nepokazemo nevrednimi njegovih dobročinstvah. I pomolite su s.

Zmožno i dragoceno nakinčena sele su si vu kočiju. Putujoje malo vremena, prispelo su do šume, črez koju su morale putovati. Gđa su došle vu šumu, zidenula se je priginjena svrz za čislo, koje je viselo mlajoj devojčici na vratu. Nit se vtgnula a drugi gjunjci se je raztepel. Drugo je ne moglo biti, nego stati, ter razstepljeni gjunjci pobrsti. Konaj kaj su počele pobirati, došel je jeden muž ves zasopljen pred nje, i rekel je: Naj se povrnuje drage gospe dimo, ako njim je življenje drago; ar vu sred šume čekaju na njih tolvaji, i raduju se već napre kak budu puno toga mogli od njih vzeti. Ja sem njihov razgovor čul, i bežal sem po strani, da jim to javim, ter tak i smrti oslobodim.

Razmevši reči toga muža, nadarile su ga obilno, ter su se taki dimo povrnule. Komaj kaj su dimo došle, bude njim taki na glas dano, da su razbojnici vu istoj šumi malo kesnše kak su se one dimo povrnule izrobili i zatukli jednu familiju, misleći, da su groficu prijeli.

Drugo jim nikaj nije preostalo, nego se zahvaliti vsamogućemu Bogu na čudnovitom izjavljenju. Za tim je rekla grofica svojim kćerkam: Vidite, draga deca, kak je Bog milostiven, kak za nas skrbi. Jeli nam je ne obilno naplatil, kaj smo mu se prije odhadjanja skrušeno pomolile? Pomolite se, draga deca, vsigdar prije, nego si kaj napro vmete gospodinu Bogu. Ov vas biće vsigdi branil i čuval, i nebude dal, da bi i gde zabudite ili nesrećno poginule!

Devojčice su jednoglasno rekly „Amen.“

Napisa

GLAD FERENCZ.

KAJ JE NOVOGA?

Potres.

Zlavlja nismo nikaj čuli od potresa, a da bar nebi! Ali taj neda na se predugo čekati, već je i on v modi, kak druge svakovrstne stvari ovoga novotarskoga stotletja.

Iz Dava nam prijavljaju, da su tam 26-ga novembra po poldan ob 5 vuri počutili potres, koj je uz strašni podzemni stropot triput naglo jedno za drugim zemlju stresel. Zidine jako su počutile taj potres, nu ipak se nije nikakova znameniteša nesreća pripetila.

Glad vu Veneciji.

Nije to glad morti zbog zle letine i gladnoga leta. Venetijanci imaju dosta jesti to jest: imali bi dosta kruha, da bi samo imali, što bi jim ga speči hotel. Peki najme u Veneciji pobunili su se ter takovu strajku napravili, da je uz ovu svim purgarom zeludec rezplafal. Datići pekovski vele, da nebudu tak dugo kruha i šemlje pekli, dok jim gospodari vekšu plaču nedaju. Bormeš nije šala vu velikom varošu orakova pekovska tvrdoglavost!

Pak nevina.

Samo neće svet mirovati, podjedno si glavu tere na tim, kak bi kaj novoga zmisliti mogel. A to novo zmišljanje ide den. denes na svu žalost največ na ljudomorstvo. Vezda je pak jeden americkanski mernik prena el način, kojim se more dinamit vu puškah hasnovati. K tomu zmisli je novu formu puškah, koje budu prikladne za streljati s dinamitom. Ako premislimo, koliko silu more dinamit proizvesti, to si lahko predstavim, koliko strahote budu ove nove puške v tabori činiti mogle.

Podzemna željeznica.

Čuli smo već, da su Englezi i pod zemljom ž ljaznice napravili. Najznameniteša ovakova podzemna željeznica je tak zvana „District Ry“ pod samim varošom Londonom. Od ove pišu novine, da na nekoj dan do 1 600 vlakov na njoj prejde a vu noveše vreme tak se je na njoj komunikacija pomnožila, da na dan doprek 210 000, rečmi: Dvesto deset jezer ljudstva prepela sim tam vu pojedine dele nezmerno velikoga toga varoša.

Kralj Ljudevit XIV.

Jednoga mladoga betežljivoga predstavljaca pozvali su na novačenje (regrutaciju.) Pri odboru novačenja zapita ga doktor: Vi ste predstavljajč? Jesem odgovori ov. Imate zutra predstavu? Imam. Kaj budete predstavljaj? Piti ga nadalje doktor. Predstavljaj budem vu jednoj igri kralja Ljudevita XIV. odgovori mladi predstavljajč. Na to se doktor obrne pred regrutirajuću komisiju ter glasno izjavi: Njegovo Veličanstvo kralj Ljudevit XIV. još je preslab i nesposoben! Samo se po sebi razumeva, da se je ovaj izjavi najbolje nasmejtal sam mladi predstavljajč.

Smešna svedočba

Jeden doktor dal je svedočbu na prošnju jednoga ozledjenoga, izranjenoga betežnika, koja glasi: Ozledja jako je pogibeljna, nu budu je betežnik marljivo mizle obloge hanoval, s toga morem ju za lehkju i menje pogibeljnu izreči. Drugi jelen doktor dal je sledeću svedočbu jednomu, koga su v krcmi zbilji. Podpisani svedočim, da su N. N. a pošte o i jako stukli, nu to mu nikaj nije naškodilo. Ov zadnji je bormeš čisto prav imal i baš mudro svedočanstvo od sebe dal!

Lepa pelda!

Zakoni človekojubi ni sve se po svetu dalje šire, humanitarne uredbe pomožavaju se posvud širom sveta i već su ljudi od zdavnja zamislili stvoriti takov zakon, po kojem ima za naveke prestati tak zvana smrtna osuda. Vu ovom pretekel je talijanski orsag ves druge, ter velikom skrbljivošću kralja Umberta, izbrisala je italsku smrtnu osudu iz kaznenoga zakona. Bormeš je vu tom lepu peidu pokazala Italija i slobodno ju svi orsagi vu tom pogledu nasleduju!